

ประวัติการจัดประชุมเครือข่ายการแพทย์พื้นบ้านลุ่มน้ำโขง

การจัดประชุมครั้งที่ 1 ปีพ.ศ.2551

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายเป็นผู้ริเริ่มและเป็นเจ้าภาพในการจัดประชุมครั้งแรก โดยใช้ชื่อว่า การประชุมการวิจัยและพัฒนาเครือข่ายหมอพื้นบ้านและสมุนไพรลุ่มน้ำโขงครั้งที่ 1 ประกอบไปด้วย 4 ประเทศ เครือข่ายการแพทย์พื้นบ้านลุ่มน้ำโขงตอนบน ได้แก่ สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ และประเทศไทย โดยเน้นประเด็นความหลากหลายของพันธุ์พืชสมุนไพร โดยเฉพาะที่เป็นประโยชน์สำหรับการแพทย์พื้นบ้าน

การจัดประชุมครั้งที่ 2 ปีพ.ศ.2552

ในการจัดประชุมครั้งที่สองเกิดขึ้นในเวลาต่อมาที่ประเทศไทย โดยเน้นประเด็นประสบการณ์โดดเด่นของเครือข่ายหมอพื้นบ้านในแต่ละประเทศ โดยยังคงสมาชิกในเครือข่ายเดิมจาก 4 ประเทศ

การจัดประชุมครั้งที่ 3 ปีพ.ศ.2553

เกิดขึ้นในสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยโรงพยาบาลไตสิบสองปันนาร่วมกับสมาคมกาแพทย์พื้นบ้านจีนเป็นเจ้าภาพจัดงานที่เมืองจิ่งหิง แคว้นสิบสองปันนา การประชุมครั้งนี้เน้นความหลากหลายของภูมิปัญญาการแพทย์ของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ในแถบลุ่มน้ำโขงตอนบน

การจัดประชุมครั้งที่ 4 ปีพ.ศ.2554

เกิดขึ้น ณ นครคุนหมิง มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยจัดเป็นเวที (Forum) ของเครือข่ายภาคประชาชนภายใต้การสนับสนุนของสถาบันการศึกษาและโรงพยาบาลภาครัฐ เพื่อให้มีโอกาสมาร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน ซึ่งจากเดิมเครือข่ายพันธมิตรมีเพียง 4 ประเทศ ได้เพิ่ม เป็น 6 ประเทศ โดยมีเครือข่ายการแพทย์พื้นบ้านราชอาณาจักรกัมพูชาและสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเข้าร่วมประชุมในครั้งนี้ด้วย จึงเป็นเวทีที่เชื่อมโยงหมอพื้นบ้านของแต่ละประเทศให้มีโอกาสมาประชุมแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน รวมทั้งเกิดความร่วมมือระหว่างบุคคล หรือระหว่างกลุ่มหมอในการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และทักษะวิธีการเยียวยารักษาโรคซึ่งกันและกัน รวมถึงการแลกเปลี่ยนซื้อขายยาสมุนไพรด้วย

การจัดประชุมครั้งที่ 5 ปีพ.ศ.2554

จัดขึ้นในเดือนกันยายน พ.ศ.2555 ที่ประเทศไทย ภายใต้ชื่อการประชุมเครือข่ายหมอพื้นบ้านและสมุนไพรลุ่มน้ำโขง ครั้งที่ 5 โดยกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก ร่วมกับคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และโรงพยาบาลเจ้าพระยาอภัยภูเบศร เน้นประเด็นความเป็นปึกแผ่นของเครือข่ายการแพทย์พื้นบ้านและสมุนไพรลุ่มน้ำโขง อันเป็นการเสริมความเข้มแข็งและเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของการแพทย์ดั้งเดิมในกลุ่มประเทศอาเซียนเหนือร่วมกับประเทศจีน และได้เสนอให้มีตัวแทนคณะกรรมการต่าง ๆ ได้แก่ เพื่อการพัฒนาด้านการแพทย์พื้นบ้าน ได้แก่ 1) คณะกรรมการวิชาการ 2) คณะกรรมการคุ้มครองภูมิปัญญาการแพทย์พื้นบ้านและแหล่งพันธุกรรมสมุนไพร และ 3) คณะกรรมการความร่วมมือเครือข่ายการแพทย์พื้นบ้านลุ่มน้ำโขง

การจัดประชุมครั้งที่ 6 ปีพ.ศ.2556

จัดขึ้นที่เมืองลีเจียง มณฑลยูนนาน ในครั้งนี้ได้มีมติให้แต่งตั้งตัวแทนจากแต่ละประเทศเป็นคณะกรรมการด้านต่าง ๆ 3 ด้าน โดยประเทศไทยได้เสนอผู้แทนประเทศเข้าร่วมในคณะกรรมการต่าง ๆ นอกจากนี้ในการประชุมครั้งที่ 6 ได้มีมติให้จัดการประชุมเครือข่ายการแพทย์พื้นบ้านลุ่มน้ำโขงทุก 2 ปี และประเทศไทยรับเป็นเจ้าภาพในการจัดประชุมครั้งถัดไปที่จะเกิดขึ้นในปีพ.ศ.2558

การจัดประชุมครั้งที่ 7 ปีพ.ศ.2558

จัดขึ้นที่ประเทศไทย ได้มีการทำข้อตกลงร่วมกันสำหรับการจัดประชุมเครือข่ายการแพทย์พื้นบ้านลุ่มน้ำโขง ครั้งที่ 8 ในปีพ.ศ.2560 โดยประเทศสหพันธรัฐเมียนมาร์ได้เสนอขอเป็นเจ้าภาพจัดประชุมเครือข่ายการแพทย์พื้นบ้านลุ่มน้ำโขงในครั้งถัดไป และได้ดำเนินการจัดทำข้อตกลงและจัดทำแผนปฏิบัติงานความร่วมมือด้านการแพทย์พื้นบ้าน โดยได้กำหนดกิจกรรมภายใต้ยุทธศาสตร์แผนการปฏิบัติงานด้านความร่วมมือด้านการแพทย์พื้นบ้านระหว่างประเทศ ปีพ.ศ.2559 – 2563 ได้กำหนดกิจกรรมตามยุทธศาสตร์ 3 ข้อ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาระบบบริการและการให้บริการการแพทย์พื้นบ้านในระบบการดูแลสุขภาพ (Indigenous medicine practice and service in the health care system)

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาศักยภาพหมอพื้นบ้านและนักวิจัยด้านการแพทย์พื้นบ้าน (Indigenous medicine practitioners and researchers)

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การคุ้มครององค์ความรู้ด้านการแพทย์ดั้งเดิมและการแพทย์พื้นบ้าน ทรัพย์สินทางปัญญาและทรัพยากรพันธุกรรมที่เกี่ยวข้อง (Protection of traditional & indigenous medicine knowledge, intellectual properties related to TM &IM, associated genetic resource)
